

ΜΑΡΑΣΜΟΙ

Βόλτες, μπεζόβολοι, άργαλοι,
καμάκια, παραγάδια,
βάσκες φεγγαροφίλητες,
τρισμαγεμένα βράδνα,
παλιά, άδγινά ψαρέματα,
— νοσταλγημένα χάρδια
τῆς πικραμένης μου ψυχῆς —
καὶ σεῖς βουβὰ σημάδια,
πόθοι, ὄνειρα μορφές, καρδιές,
ρημάδια όλα!... Ρημάδια!...

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

Ἀγάπη! χρόνια σὲ γυρεύω! Σὰ ζητιάνος,
τοῦ κάκου τὸ ἔλεος πὸν ζητεῦει, ἔχω ἀποστάσει!
Στὰ σωθικά μου ὁ πόνος πλάνος πελεκάνος
βοσκᾶ καὶ τὴν καρδιά μου τρώει γιὰ νὰ χορτάσει!

Ἀγάπη! Ἰδὲ στὰ μάτια μου τὰ διψασμένα
ποιοὶ πόθοι κλαῖν καὶ μάντεψε τὰ βάσανά μου!
Εἶμαι ἢ βαρειὰ ψυχὴ, πού ζεῖ στὰ περασμένα,
λυγμὸς καὶ λήθη ὑφαίνουν τ' ἄγια σάβανά μου!

Ἀγάπη! Ἀπόψε ἀνέλεη μοῦ δορίζει ἡ Μοῖρα,
τὸ πῶδ πικρὸ τραγοῦδι μου νὰ τραγουδήσω·
καὶ σπώντας τὸ σταυρόξυλο, πὸν ἔχω γιὰ λύρα,
ζητιάνος μπρὸς σὶ τὴν πόρτα σου νὰ ξεψυχήσω!

ΑΠ. ΜΑΜΜΕΛΗΣ